
PRIIMTI TEKSTAI

P8_TA(2019)0098

Diskusijų dėl Europos ateities padėtis

2019 m. vasario 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl diskusijų dėl Europos ateities padėtis (2018/2094(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutartį (toliau – ES sutartis) ir Europos bendrijos steigimo sutartį (toliau – SESV),
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją,
- atsižvelgdamas į Europos žmogaus teisių konvenciją, Europos socialinę chartiją, jos papildomą protokolą ir jos patikslintą redakciją,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo SESV 295 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 29 d. neformalų 27 valstybių ar vyriausybių vadovų susitikimą,
- atsižvelgdamas į 27 valstybių narių 2016 m. rugsėjo 16 d. priimtą Bratislavos deklaraciją ir veiksmų gaires,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. spalio 25 d. rezoliuciją su rekomendacijomis Komisijai dėl ES demokratijos, teisinės valstybės ir pagrindinių teisių mechanizmo sukūrimo¹,
- atsižvelgdamas į savo 2017 m. sausio 19 d. rezoliuciją dėl Europos socialinių teisių ramsčio²,
- atsižvelgdamas į savo 2017 m. vasario 16 d. rezoliuciją dėl Europos Sąjungos veikimo gerinimo remiantis Lisabonos sutarties teikiamomis galimybėmis³,
- atsižvelgdamas į savo 2017 m. vasario 16 d. rezoliuciją dėl galimų dabartinės Europos Sąjungos institucinės sąrangos pakeitimų ir korekcijų⁴,
- atsižvelgdamas į savo 2017 m. vasario 16 d. rezoliuciją dėl euro zonos biudžeto

---

¹ OL C 215, 2018 6 19, p. 162.

² OL C 242, 2018 7 10, p. 24.

³ OL C 252, 2018 7 18, p. 215.

⁴ OL C 252, 2018 7 18, p. 201.

pajėgumo¹,

- atsiųvelgdamas į savo 2017 m. kovo 16 d. rezoliuciją „Bendros saugumo ir gynybos politikos konstitucinis, teisinis ir institucinis poveikis. Lisabonos sutarties teikiamos galimybės“²,
- atsiųvelgdamas į 2017 m. kovo 1 d. Komisijos baltąją knygą ir vėlesnius penkis diskusijoms skirtus dokumentus (COM(2017)2025, COM(2017)0206, COM(2017)0240, COM(2017)0291, COM(2017)0315, COM(2017)0358),
- atsiųvelgdamas į 2017 m. kovo 25 d. Romos deklaraciją,
- atsiųvelgdamas į 2017 m. kovo 29 d. JK pranešimą dėl ketinimo išstoti iš Europos Sąjungos,
- atsiųvelgdamas į 2017 m. liepos 6 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto rezoliuciją „Komisijos baltoji knyga dėl Europos ateities ir ne tik“³,
- atsiųvelgdamas į 2017 m. gegužės 12 d. Regionų komiteto rezoliuciją dėl Komisijos baltosios knygos dėl Europos ateities „Kokia ES 27 bus 2025 m.? Apmąstymai ir scenarijai“⁴,
- atsiųvelgdamas į įvairias nacionalinių parlamentų pastabas dėl Komisijos baltosios knygos ir diskusijoms skirtų dokumentų dėl Europos ateities,
- atsiųvelgdamas į Komisijos Pirmininko Jean-Claude'o Junckerio 2018 m. rugsėjo 12 d. pranešimą apie Sąjungos padėtį 2018 m.,
- atsiųvelgdamas į Europos Komisijos Pirmininko Jeano-Claude'o Junckerio 2017 m. rugsėjo 13 d. pranešimą apie Sąjungos padėtį 2017 m. ir jo 2017 m. spalio 24 d. vieningesnės, stipresnės ir demokratiškesnės Sąjungos kūrimo planą (COM(2017)0650),
- atsiųvelgdamas į Prancūzijos Prezidento Emmanuelio Macrono 2017 m. rugsėjo 26 d. Sorbonoje pasakytą kalbą tema „Europos iniciatyva: suvereni, vieninga, demokratiška Europa“,
- atsiųvelgdamas į 2017 m. rugsėjo 29 d. neformalų ES valstybių ar vyriausybių vadovų susitikimą Taline,
- atsiųvelgdamas į 2017 m. spalio 19–20 d. Europos Vadovų Tarybos susitikime patvirtintą Vadovų darbotvarkę,
- atsiųvelgdamas į Tarybos, Parlamento ir Komisijos 2017 m. lapkričio 17 d. paskelbtą Tarpinstitucinę deklaraciją dėl Europos socialinių teisių ramsčio,
- atsiųvelgdamas į 2017 m. gruodžio 6 d. Komisijos veiksmų planą dėl Europos ekonominės ir pinigų sąjungos (EPS) stiprinimo (COM(2017)0821), visų pirma į pasiūlymą įsteigti Europos valiutos fondą (EVF) (COM(2017)0827), pasiūlymą į

---

¹ OL C 252, 2018 7 18, p. 235.

² OL C 263, 2018 7 25, p. 125.

³ OL C 345, 2017 10 13, p. 11.

⁴ OL C 306, 2017 9 15, p. 1.

Sąjungos teisinę sistemą įtraukti esmines Sutarties dėl stabilumo, koordinavimo ir valdysenos nuostatas (COM(2017)0824) ir komunikatą „Europos ekonomikos ir finansų ministras“ (COM(2017)0823),

- atsižvelgdamas į 2017 m. gruodžio 14–15 d. Europos Vadovų Tarybos susitikimą ir tuo pat metu vykusį vadovų susitikimą ir euro zonos aukščiausiojo lygio susitikimus,
- atsižvelgdamas į 2017 m. gruodžio 20 d. 26 nacionalinių parlamentų iš 20 valstybių narių raštą dėl Tarybos sprendimų priėmimo proceso skaidrumo,
- atsižvelgdamas į pietinių Europos Sąjungos šalių (Kipro, Prancūzijos, Graikijos, Maltos, Portugalijos ir Ispanijos) 2018 m. sausio 10 d. priimtą deklaraciją „ES stiprinimas 2018 m.“, Višegrado grupės šalių (Čekijos, Vengrijos, Lenkijos ir Slovakijos) 2018 m. sausio 26 d. pareiškimą dėl Europos ateities ir Suomijos, Danijos, Estijos, Airijos, Latvijos, Lietuvos, Nyderlandų ir Švedijos finansų ministrų 2018 m. kovo 6 d. bendrą pareiškimą,
- atsižvelgdamas į 2018 m. vasario 13 d. Komisijos komunikatą „Naudinga Europa. Institucijų pertvarkos galimybės siekiant padidinti Europos Sąjungos darbo efektyvumą“ (COM(2018)0095),
- atsižvelgdamas į 2018 m. vasario 14 d. Komisijos rekomendaciją (ES) 2018/234, kaip 2019 m. Europos Parlamento rinkimuose iškelti Europos aspektą ir padaryti juos dar sklandesnius¹,
- atsižvelgdamas į 2018 m. vasario 23 d. neformalų 27 valstybių ar vyriausybių vadovų susitikimą,
- atsižvelgdamas į savo 2018 m. kovo 1 d. rezoliuciją dėl pagrindinių teisių padėties Europos Sąjungoje 2016 m.²,
- atsižvelgdamas į savo 2018 m. balandžio 19 d. rezoliuciją dėl Sutarties nuostatų dėl nacionalinių parlamentų įgyvendinimo³,
- atsižvelgdamas į 2018 m. gegužės 2 d. Komisijos pasiūlymą dėl Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma 2021–2027 m. daugiametė finansinė programa (COM(2018)0322),
- atsižvelgdamas į 2018 m. gegužės 2 d. Komisijos pasiūlymą dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos nuosavų išteklių sistemos (COM(2018)0325),
- atsižvelgdamas į 2018 m. gegužės 17 d. ES ir Vakarų Balkanų aukščiausiojo lygio susitikimą,
- atsižvelgdamas į 2018 m. gegužės 16 d. Europos ombudsmeno atlikto strateginio tyrimo „Teisėkūros proceso Taryboje skaidrumas“ (OI/2/2017/TE) specialiąją ataskaitą,
- atsižvelgdamas į 2018 m. birželio 19 d. Mesebergo deklaraciją,

---

¹ OL L 45, 2018 2 17, p. 40.

² Priimti tekstai, P8_TA(2018)0056.

³ Priimti tekstai, P8_TA(2018)0186.

- atsižvelgdamas į 2018 m. birželio 28–29 d. Europos Vadovų Tarybos susitikimą,
  - atsižvelgdamas į 2018 m. spalio 9 d. Regionų komiteto nuomonę „Svarstymai apie Europą: vietos ir regionų valdžios institucijų nuomonė, kaip atkurti pasitikėjimą Europos Sąjunga“,
  - atsižvelgdamas į Europos Parlamento surengtas diskusijas su valstybių ar vyriausybių vadovais dėl Europos ateities,
  - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto laišką,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Konstitucinių reikalų komiteto pranešimą ir Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto, Tarptautinės prekybos komiteto, Biudžeto kontrolės komiteto ir Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto nuomones (A8-0427/2018),
- A. kadangi Europos Sąjunga yra lygių neturintis viršnacionalinės integracijos pavyzdys ir kadangi nuo tada, kai 1950 m. gegužės 9 d. buvo paskelbta esminius pokyčius lėmusi R. Schumano deklaracija, ši sąjunga užtikrino ilgalaikę taiką, klestėjimą ir gerovę; kadangi ES siekių ir veiksmų pagrindas – bendras saugumas, pagarba žmogaus orumui, laisvė, demokratija, lygybė, teisinė valstybė, pagarba žmogaus teisėms ir žmonių gerovė;
  - B. kadangi laisvas prekių, paslaugų, kapitalo ir žmonių judėjimas, bendra valiuta, programa „Erasmus“, regioninė, žemės ūkio ir sanglaudos politika, taip pat programa „Horizontas 2020“ yra esminiai Sąjungos laimėjimai, kuriais, be kita ko, prisidedama prie Europos Sąjungos piliečių gerovės; kadangi Sąjungai turi būti suteikti atitinkami įgaliojimai ir ištekliai 21-ojo amžiaus iššūkiams spręsti;
  - C. kadangi per pastaruosius kelerius metus Sąjunga susidūrė su įvairiomis krizėmis, kurios išbandė jos atsparumą ir gebėjimą veikti ryžtingai ir vieningai;
  - D. kadangi 2014–2017 m. laikotarpiu įgyvendinta labiau socialiai subalansuota ir veiksmingesnė pinigų ir makroekonominė politika, pvz., nestandartinė Europos Centrinio Banko politika, Stabilumo ir augimo pakto lankstumas ir Investicijų planas Europai, kurie prisidėjo prie ES ekonomikos ir socialinio atsigavimo;
  - E. kadangi, nors Europai pavyko sušvelninti ir iš dalies įveikti sunkiausius finansų ir ekonomikos krizės momentus, ateityje ES ir valstybių narių lygmeniu vis dar laukia svarbios ir neatidėliotinos reformos ekonomikos valdymo srityje apskritai ir ypač euro zonoje, be kita ko, siekiant toliau stiprinti bendrąją rinką ir susigrąžinti bei plėtoti mūsų gerovės valstybės socialinius standartus;
  - F. kadangi, atsižvelgiant į įvairius dabartinius ir būsimus vidaus ir išorės iššūkius, kylančius Sąjungai nestabiliame ir kompleksiškame globaliame pasaulyje, visų pirma susijusių su migracija, demografiniu nuosmikiu, terorizmu, saugumu, klimato kaita, aplinkosauginiais klausimais, daugiašalės pasaulinės tvarkos išsaugojimu, ekonominės ir pinigų sąjungos (EPS) sukūrimu, globalizacija, laisva, sąžininga ir taisyklėmis grindžiama tarptautine prekyba, užsienio reikalais ir gynyba, socialinio ramsčio kūrimu ir kova su prieš ES nukreiptu populizmu, nepakantumu ir ksenofobija, ES turėtų su nauju įkvėpimu skatinti savo valstybių narių bendradarbiavimą ir solidarumą remiantis ES sutarties 2 ir 3 straipsniais ir Pagrindinių teisių chartijos nuostatomis, o Lisabonos

sutartyje įtvirtintas tikslas kurti vis glaudesnę Europos tautų sąjungą turėtų ir toliau skatinti Sąjungos veiksmus, kuriais siekiama stiprinti Europos integraciją ir veiksmingai spręsti minėtus iššūkius;

- G. kadangi Parlamentas yra labai susirūpinęs populistinių, ksenofobinių ir antieuropietišku judėjimų stiprėjimu visoje Europoje; kadangi Sąjunga ir jos valstybės narės turi dėti daugiau pastangų, kad apgintų ir propaguotų Europos integracijos demokratines vertybes, pagrindinius principus ir tikslus;
- H. kadangi 2016 m. birželio mėn. referendumas Jungtinėje Karalystėje, po kurio 2017 m. kovo 29 d. JK pranešė apie savo ketinimą išstoti iš Europos Sąjungos, paskatino karštesnes diskusijas dėl Europos ateities; kadangi derybos dėl numatomo JK išstojimo iš ES atskleidė didelę valstybių narių tarpusavio priklausomybę ir tai, kiek mes visi esame priklausomi nuo bendrų priemonių ir politikos, taip pat išstojimo kaštus;
- I. kadangi intensyvesnės diskusijos dėl Europos ateities atsispindi ne tik Parlamento 2017 m. vasario 16 d. rezoliucijose dėl Europos ateities, bet ir Bratislavos deklaracijoje ir veiksnių gairėse, Komisijos baltojoje knygoje dėl Europos ateities, Romos deklaracijoje, Europos Vadovų Tarybos 2017 m. spalio mėn. priimtoje Vadovų darbotvarkėje, įvairiuose atskirų valstybių narių ar jų grupių ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto ir Regionų komiteto pranešimuose, taip pat vykstant Europos Parlamento plenarinių posėdžių diskusijoms dėl Europos ateities su valstybių ir vyriausybės vadovais, rengiant tarpparlamentinius komitetų posėdžius ir organizuojant piliečių dialogus bei konsultacijas su įvairiomis institucijomis, įstaigomis ir valstybėmis narėmis;
- J. kadangi 2018 m. rugsėjo 8–26 d. vykdytos apklausos „Parlametras“ rezultatai rodo, jog 62 proc. respondentų mano, kad jų šalių narystė yra geras dalykas, o 68 proc. respondentų laikosi nuomonės, kad jų šaliai narystė ES naudinga, – tai yra geriausias apklausų rezultatas nuo 1983 m.;
- K. kadangi vertybės ir principai, kuriais grindžiama Sąjunga, apibūdina sritį, su kuria gali tapatintis visi Europos Sąjungos piliečiai, neatsižvelgiant jų į politines ar kultūrinius skirtumus, susijusius su nacionaline tapatybe;
- L. kadangi artėjantys rinkimai į Europos Parlamentą yra proga įvertinti diskusijas dėl Europos ateities, be kita ko, atsižvelgiant į pagrindinius Europos Parlamento, Komisijos ir Tarybos institucinius prioritetus naujos kadencijos laikotarpiu;
- M. kadangi Europos Sąjungai dabar itin svarbus jos kūrimo proceso etapas atsižvelgiant į jai kylančių iššūkių pobūdį ir mastą ir kadangi šiuos iššūkius galima įveikti tik dirbant kartu ir užtikrinant glaudesnę ir geresnę valstybių narių integraciją ir solidarumą, visapusiškai išnaudojant dabartines Lisabonos sutarties nuostatas ir vėliau reformuojant Sutartį, kad būtų pagerintas institucijų sprendimų priėmimas ir užtikrinta tinkama kompetencijų pusiausvyra;
- N. kadangi institucinėmis reformomis turėtų būti siekiama demokratiškesnių sprendimų priėmimo procesų, padidinant sprendimų priėmimo skaidrumą ir Sąjungos bei jos institucijų atskaitomybę; kadangi, atsižvelgiant į šiuos tikslus, yra tinkamas laikas skatinti prasmingą piliečių dalyvavimą Europos projekte ir organizuoti konsultacijas bei palaikyti nuolatinį dialogą su piliečiais ir atstovaujamosiomis asociacijomis, laikantis ES sutarties 11 straipsnio reikalavimų;

- O. kadangi Sąjungai reikia stipresnės valdymo struktūros, užtikrinant didesnę demokratinę Europos Parlamento kontrolę, kad būtų galima spręsti šiandienos ir ateities uždavinius; kadangi ES institucijų ir įstaigų skaidrumas ir sąžiningumas yra labai svarbūs siekiant sukurti piliečių pasitikėjimą;
- P. kadangi bendroje Prancūzijos ir Vokietijos Mesebergo deklaracijoje pateikiami apmąstymai ir pasiūlymai, kaip stiprinti Europos bendradarbiavimą, ypač ekonomikos valdymo srityje;
- Q. kadangi Europos aspekto kultūros ir švietimo srityje skatinimas yra itin svarbus stiprinant Europos pilietiškumą, atsižvelgiant į tai, kad Sąjunga kenčia dėl žinių deficito, o tai reiškia, kad Europos Sąjungos laimėjimus jaunoji karta dažnai laiko savaime suprantamu dalyku;
1. primena, kad 2017 m. vasario 16 d. Parlamento rezoliucijose dėl Europos ateities pabrėžiama bendros institucinės struktūros ir Bendrijos metodo svarba ir pateikiama keletas Europos integracijai itin svarbių pasiūlymų ir iniciatyvų, galinčių padėti kurti Europos ateitį;
  2. pabrėžia, kad Sąjunga turi spręsti savo ateities problemas vykdydama didesnę ir geresnę politinę integraciją, visapusiškai gerbdama ir propaguodama žmogaus teises, pagrindines laisves ir demokratinius principus ir dėdama bendras pastangas; pabrėžia, kad piliečiai nori tokios Europos, kuri saugotų jų teises ir socialinį modelį pagal pasidalijamojo suverenumo principą, o tam būtina tinkama politinė integracija; ragina valstybių ir vyriausybių vadovus siekti šio tikslo su nauju įkvėpimu laikantis solidarumo ir bendradarbiavimo principų;
  3. atkreipia dėmesį į tai, kad visi valstybių ir vyriausybių vadovai, kurie kreipėsi į Parlamentą per plenarinių posėdžių diskusijas dėl Europos ateities, pripažino, kad ateities iššūkius būtina spręsti kartu ir geriau įgyvendinti tai, ką galima pasiekti tik bendromis pastangomis;
  4. pakartoja savo įsitikinimą, kad diferencijuota integracija turi išlikti atvira visoms valstybėms narėms ir toliau būti laikoma būdu glaudesnei Europos integracijai ir didesniai solidarumui užtikrinti, bet jos nereikėtų painioti su Europos pagal pageidavimus (*à la carte*) idėja; primygtinai teigia, kad šiuo metu vykstant diskusijoms dėl diferencijuotos integracijos būtina vengti suvokimo, kad Sąjungos valstybės narės suskirstomos į pirmosios ir antrosios klasės valstybes nares;
  5. primena, kad diferencijuota integracija neturėtų būti būdas politinei integracijai mažinti;
  6. pabrėžia, kad krizė sukėlė disbalansą tarp pagrindinių Sąjungos institucijų ir kad Europos Vadovų Taryba naudojasi savo politine iniciatyva, darydama neigiamą poveikį Komisijos iniciatyvos teisei ir stiprindama tarpvyriausybinių metodą; vis dėlto mano, kad Bendrijos metodas labiausiai tinkamas Sąjungos veikimui; primena daugelį Parlamento šiuo klausimu priimtų rezoliucijų ir pakartoja savo raginimą Europos Vadovų Tarybai visapusiškai atsižvelgti į savo kompetencijos ribas, kaip nustatyta visų pirma ES sutarties 15 straipsnyje;
  7. pakartoja, kad vieningumas, kurio pagal Sutartis reikalaujama sprendžiant kai kuriuos esminius klausimus, yra beveik neįveikiama kliūtis svarbiais momentais ir priimant svarbius sprendimus, todėl sprendimų priėmimo procedūrų klausimu pasisako už tai,

kad Taryboje būtų vadovaujamosi kvalifikuotos balsų daugumos principu, o priimant teisės aktus visose srityse, kur tik įmanoma, būtų taikoma įprasta teisėkūros procedūra; primena, kad pagal dabartines Sutartis tai galima pasiekti taikant įvairias nuostatas dėl pereigos (*passerelle*) arba tvirtesnio bendradarbiavimo atveju taikyti SESV 333 straipsnį;

8. šiuo požiūriu palankiai vertina Pirmininko J.-C. Junckerio 2017 m. rugsėjo 13 d. ir 2018 m. rugsėjo 12 d. pranešime apie Europos Sąjungos padėtį paskelbtą ketinimą pasiūlyti Taryboje taikyti kvalifikuotos balsų daugumos principą tam tikrose konkrečiose politikos srityse, tačiau apgailestauja, kad į išvardytas sritis neįtrauktas reglamentas dėl daugiametės finansinės programos;
9. itin palankiai vertina tai, kad Komisija, atsižvelgdama į tai, kad svarbu paspartinti sprendimų priėmimo procesą ir padaryti jį veiksmingesnį, ir į būtinybę Sąjungai išreikšti vieningą poziciją, pasiūlė taikyti kvalifikuotos balsų daugumos principą bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP) srityje, kiek tai susiję su pozicijomis žmogaus teisių klausimais tarptautiniuose forumuose, sprendimais nustatyti sankcijų režimus ir sprendimus inicijuoti ar įgyvendinti civilines misijas reaguojant į krizines situacijas užsienyje;
10. pakartoja savo pasiūlymą Tarybą paversti tikru teisėkūros organu, veikiančiu lygiomis teisėmis su Parlamentu, kaip nurodyta 2017 m. vasario 16 d. rezoliucijoje dėl Europos Sąjungos veikimo gerinimo remiantis Lisabonos sutarties teikiamomis galimybėmis, ir padidinti jos sprendimų priėmimo proceso skaidrumą; atsižvelgdamas į tai, atkreipia dėmesį į specialų Europos ombudsmeno pranešimą dėl Tarybos teisėkūros proceso skaidrumo ir COSAC delegacijų 2017 m. gruodžio 20 d. laišką, kuriame raginama užtikrinti didesnę politinių sprendimų priėmimo proceso skaidrumą, ypač Tarybos ir neformalių organų, pvz., Euro grupės, veikloje, kaip ne kartą prašė Parlamentas šiuo klausimu;
11. mano, kad esama įvairių galimybių užtikrinti dinamiškesnę Komisijos veiklą, šiuo tikslu pritaikant Komisijos narių kolegijos struktūrą ir darbo metodus, pvz., skiriant Komisijos pirmininko pavaduotojus, atsakingus už politikos sričių grupę, arba skiriant vyresnius ir jaunesnius Komisijos narius;
12. primena, kad, nors Parlamentas neturi oficialios teisėkūros iniciatyvos teisės pagal galiojančias Sutartis, jis gali prašyti, kad Komisija pateiktų atitinkamą pasiūlymą klausimais, kuriais, jo nuomone, Sutartims įgyvendinti reikalingas Sąjungos teisės aktas, ir primena Komisijai apie jos prievolę pagal 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros¹ 10 straipsnį greitai ir išsamiai apsvarstyti prašymus pateikti pasiūlymus dėl Sąjungos teisės aktų; be to, primena, kad į šį tarpinstitucinį susitarimą taip pat įtrauktos nuostatos dėl tarpinstitucinių metinių ir daugiamečių programų rengimo, nes tai yra papildoma Parlamento priemonė formuoti teisėkūros darbotvarkę;
13. primena savo pasiūlymą, pagal kurį galimos būsimos Sutarčių peržiūros atveju teisėkūros iniciatyvos teisė galėtų būti suteikta ir Parlamentui, kaip tiesioginiam ES piliečių atstovui;
14. primygtinai ragina sustiprinti Parlamento įgaliojimus atlikti tikrinimą, ypač tyrimo teisę,

---

¹ OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

ir užtikrinti konkrečius, tikrus ir aiškiai apibrėžtus jo įgaliojimus;

15. atkreipia dėmesį į Subsidiarumo, proporcingumo ir veikimo mažiau, bet efektyviau darbo grupės 2018 m. liepos 10 d. ataskaitą, kurioje pateikiama rekomendacijų dėl naujo darbo metodo, kiek tai susiję su subsidiarumo ir proporcingumo principais; mano, kad Parlamentas jau atkreipė dėmesį į daugelį šių rekomendacijų, visų pirma dėl nacionalinių parlamentų vaidmens Sąjungoje ir išankstinio perspėjimo sistemos reformos tikslingumo; primena, jog darbo grupė nustatė, kad esama ES pridėtinės vertės visose esamose ES veiklos srityse, todėl nenustatė jokių pagal Sutartis apibrėžtų kompetencijos ar politikos sričių, kurios visos ar iš dalies turėtų būti galutinai grąžintos valstybėms narėms;
16. palankiai vertina įvairių institucijų rekomendacijas, kuriose raginama stiprinti nacionalinių parlamentų vaidmenį, ypač kontroliuojant savo šalių vyriausybių veiklą Europos Sąjungos institucijose; taip pat primena esminį vietos valdžios institucijų ir ypač regioninių parlamentų, turinčių teisėkūros galių, vaidmenį;
17. akcentuoja bendradarbiavimo tarpinstituciniu lygmeniu svarbą, kartu gerbiant kiekvienos institucijos prerogatyvas, įtvirtintas Sutartyse (nauja tokio bendradarbiavimo sistema buvo sukurta 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniu susitarimu dėl geresnės teisėkūros), ir pabrėžia, kad supaprastinimas yra nuolat vykstanti veikla, kurios tikslas – užtikrinti, kad ES lygmens procesai ir procedūros būtų suprantamesni, kad būtų atsižvelgta į visų susijusių suinteresuotųjų šalių nuomones, o galiausiai piliečiams būtų lengviau dalyvauti Europos Sąjungos darbe;
18. palankiai vertina bendrą pareiškimą, kuriuo pritariama per Geteborge vykusį socialinių reikalų aukščiausiojo lygio susitikimą deramo darbo vietų ir ekonomikos augimo klausimais Tarybos, Parlamento ir Komisijos pasirašytam Europos socialinių teisių ramsčio dokumentui; pažymi, kad šiam ramsčiui įgyvendinti reikalingi įgūdžiai ir priemonės iš esmės yra vietos, regionų ir nacionalinių valdžios institucijų, taip pat socialinių partnerių ir pilietinės visuomenės rankose, o Europos semestras yra tinkama priemonė valstybių narių veiklos rezultatams šioje srityje stebėti; be to, primena, kad šiuo klausimu socialinis dialogas pasirodė esąs būtina priemonė ES politikai ir teisėkūrai pagerinti ir jų socialiniam legitimumui stiprinti;
19. atkreipia dėmesį į neprivalomą socialinio ramsčio pobūdį – toks ramstis savaime negali užtikrinti, kad ES prioritetai būtų perorientuoti iš ekonomikos, vidaus rinkos ir fiskalinės politikos sričių į socialinius tikslus; atkreipia dėmesį, kad pagal SESV 9 straipsnyje įtvirtintą horizontalią socialinę nuostatą reikalaujama, kad Sąjunga atidžiai atsižvelgtų į ES teisės aktų poveikį socialiniams standartams ir užimtumui ir tinkamai konsultuotųsi su suinteresuotaisiais socialiniais subjektais;
20. pabrėžia, kad, atsižvelgiant į dabartinę aplinkos būklės blogėjimą, aplinkos apsauga turi būti svarbus ES prioritetas, ji turi būti integruota į visas Sąjungos politikos kryptis ir veiksmus; pabrėžia, kad ES turėtų imtis veiksmingų priemonių, siekdama sumažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, padidinti atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalį energijos rūšių derinyje ir paskatinti energijos taupymą iki tokio lygio, kuris būtinas siekiant įgyvendinti Paryžiaus susitarime nustatytus tikslus;
21. dar kartą ragina valstybes nares pasirašyti ir ratifikuoti peržiūrėtą Europos socialinę chartiją ir Europos socialinės apsaugos konvenciją (ETS Nr. 78);

22. pabrėžia, kad svarbu ir toliau stiprinti ir galutinai sukurti ekonominę ir pinigų sąjungą siekiant padėti išsaugoti bendros valiutos stabilumą ir didinti valstybių narių ekonominės, fiskalinės ir darbo rinkos politikos konvergenciją ir socialinius standartus; pakartoja, kad visos valstybės narės, išskyrus atsisakiusią dalyvauti Daniją, privalo įsivesti eurą; remia tolesnius veiksmus plėtojant Europos stabilumo mechanizmą;
23. atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad reikia tvirto politinio įsipareigojimo, veiksmingo valdymo ir demokratinės atskaitomybės Europos ir nacionaliniu lygmenimis, visų pirma parlamentinės priežiūros įvairiais Europos semestro etapais; tokią priežiūrą turėtų vykdyti tiek Europos Parlamentas, tiek nacionaliniai parlamentai, kad būtų galima užtikrinti ekonominį ir finansinį euro zonos valdymą sustiprinant jo socialinį, ekonominį ir demokratinį legitimumą ir geriau įgyvendinant Sąjungos rekomendacijas;
24. primena savo nuomonę, išdėstytą 2017 m. vasario 16 d. rezoliucijoje dėl galimų dabartinės Europos Sąjungos institucinės sąrangos pakeitimų ir korekcijų, kad fiskalinė ir ekonominė politika turėtų būti priskirta Sąjungos ir valstybių narių pasidalijamosios kompetencijos sričiai;
25. atkreipia dėmesį į Prancūzijos ir Vokietijos pozicijų dėl euro zonos biudžeto pajėgumo idėjos konvergenciją; pakartoja savo nuomonę, kad šis pajėgumas turėtų būti kuriamas ES sistemoje;
26. atkreipia dėmesį į Komisijos pasiūlymą dėl Europos investicijų stabilizavimo priemonės ir svarsto naujas biudžeto priemones, kuriomis siekiama stabilizuoti padėtį;
27. atkreipia dėmesį į Komisijos pasiūlymą dėl reformų rėmimo programos; pabrėžia, kad svarbu nesumenkinti Parlamento bendro sprendimo ir ES lėšų panaudojimo priežiūros įgaliojimų; yra susirūpinęs, kad 2011–2017 m. laikotarpiu tik 9 proc. konkrečioms šalims skirtų rekomendacijų buvo visiškai įgyvendintos; atkreipia dėmesį į konvergencijos priemonę, kuri paskatins euro zonai nepriklausančias tvarią fiskalinę ir ekonominę politiką vykdančias valstybes nars įgyvendinti reformas bei atitikti euro įvedimo kriterijus ir padės joms tai padaryti;
28. teigiamai vertina būsimą programą „InvestEU“ ir pabrėžia, kad fondas turėtų toliau mažinti investicijų deficitą ES; remia investicijas į materialųjį ir nematerialųjį turtą, įskaitant kultūros paveldą, kad būtų paskatintas augimas, investicijos ir darbo vietų kūrimas, ypatingą dėmesį atkreipiant į mažąsias ir vidutines įmones (toliau – MVI), mažos ir vidutinės kapitalizacijos įmonės ir socialines įmones, ir taip prisidedama prie gerovės didinimo, sąžiningesnio pajamų pasiskirstymo ir ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos Sąjungoje;
29. atkreipia dėmesį į Komisijos komunikatą dėl Europos ekonomikos ir finansų ministro; pažymi, kad sujungiant Komisijos pirmininko pavaduotojo, atsakingo už ekonomikos reikalus, ir Euro grupės pirmininko pareigybės būtų pagerinta parlamentinė atskaitomybė Europos lygmeniu;
30. laikosi nuomonės, kad būsimas ES biudžetas turėtų skatinti Europos pridėtinę vertę socialinio ir ekonominio poveikio požiūriu, remti ES politikos modernizavimą, užtikrinti finansavimą reaguojant į naujus iššūkius, toliau prisidėti prie ekonominės ir socialinės konvergencijos ir sanglaudos tarp valstybių narių ir jų viduje, kad būtų didinamas Europos solidarumas, stabilumas, lygybė ir pažangus, tvarus bei įtraukus augimas, be kita ko, atsižvelgiant į ES įsipareigojimus pagal Paryžiaus susitarimą, taip

pat užtikrinti, kad būtų paisoma pagrindinių vertybių, kaip nurodyta Europos Sąjungos sutarties 2 ir 3 straipsniuose, ir kad jos būtų propaguojamos bei pasirūpinti naujais nuosavais ištekliais, atsižvelgiant į Aukšto lygio grupės nuosavų išteklių klausimais darba;

31. palankiai vertina Komisijos pasiūlymą dėl nuosavų išteklių, kuriuo įtraukiami nauji realūs nuosavi ištekliai, kaip prašė Parlamentas, tačiau apgailestauja, kad nebuvo įtraukti jokie kiti galimi pajamų šaltiniai; reiškia susirūpinimą dėl Komisijos pasiūlymo dėl 2021–2027 m. DFP, nes pagal jį trūksta finansinio įsipareigojimo dabartiniams ir būsimiems iššūkiams, su kuriais susiduria ir dar susidurs ES, įveikti; apgailestauja dėl kai kurių valstybių narių atsisakymo skirti daugiau lėšų ES, nors vieningai pripažįstama, kad būtina spręsti naujus iššūkius ir priimti atsakomybę, o tam reikia daugiau finansinių išteklių; atkreipia dėmesį į tai, kad lėšų naudojimas ES lygmeniu gali padėti sutaupyti lėšų nacionaliniu lygmeniu, išvengiant dubliavimosi ir pasinaudojant masto ekonomija;
32. pabrėžia, kad svarbu užtikrinti didesnę Europos semestro proceso ekonominę ir socialinę konvergenciją; pripažįsta Europos socialinių teisių ramsčio sukūrimo svarbą; pažymi, kad Europos semestras buvo sustiprintas ir supaprastintas, tačiau pabrėžia, kad geresnis nacionalinių parlamentų dalyvavimas padėtų pagerinti nacionalinę atsakomybę, o tai padėtų geriau įgyvendinti konkrečioms šalims skirtas rekomendacijas, taip pagerinant Europos semestro procesą; atkreipia dėmesį į tai, kad valstybės narės visų pirma atsakingos už tai, kad būtų pasirinkta tinkama ir tvari fiskalinė ir ekonominė politika;
33. apgailestauja, kad iki šiol nebuvo imtasi jokių praktinių veiksmų dėl jo raginimo taikant bendro sprendimo procedūrą priimti konvergencijos kodeksą, kad būtų sukurta veiksmingesnė ekonominės politikos koordinavimo sistema; be to, nors ir pripažįsta, kad Europos semestras jau buvo supaprastintas, primena savo raginimą sudaryti tarpinstitucinį susitarimą suteikiant Parlamentui svarbesnį vaidmenį Europos semestro procese; atsižvelgdamas į tai, primena savo pasiūlymą, ypač atitinkantį rezoliuciją dėl Sutarties nuostatų dėl nacionalinių parlamentų įgyvendinimo, viso proceso metu nacionaliniu ir Europos lygmenimis geriau koordinuoti biudžeto kalendorius, kad Europos Parlamentas ir nacionaliniai parlamentai galėtų aktyviau dalyvauti įgyvendinant Europos semestrą;
34. pabrėžia įsipareigojimo užbaigti kurti bankų sąjungą svarbą ir būtinybę užtikrinti atvirumą ir vienodą požiūrį į visas bankų sąjungoje dalyvaujančias valstybes nares; primena, kad būtina toliau siekti užbaigti kurti bankų sąjungą, įskaitant Europos indėlių garantijų sistemą ir finansinio stabilumo stiprinimo priemones Bendro pertvarkymo fondui, nes jie yra privalomos priemonės siekiant mažinti riziką;
35. teigiamai vertina pasiūlymus dėl kovos su pinigų plovimu, kuriuo Komisija pateikė atlikdama Europos finansų priežiūros institucijų sistemos (EFPIS) peržiūrą; ragina Tarybą kartu su Parlamentu užbaigti teisėkūros derybas iki šios teisėkūros kadencijos pabaigos, nes reikia stiprinti kovos su pinigų plovimu politiką siekiant ateityje išvengti situacijų, kai finansų įstaigos aktyviai skatina pinigų plovimą;
36. ragina Komisiją, pasitelkiant Europos priežiūros institucijas, nustatyti ir pašalinti vidaus rinkos kliūtis ir padėti užtikrinti vartotojų apsaugą; laikosi nuomonės, kad vienas iš pagrindinių Komisijos prioritetų turėtų būti veiksmingai užtikrinti ES teisės vykdymą;

37. ragina Komisiją pirmenybę teikti reglamentams, o ne direktyvoms, kaip teisinei bankų sąjungos ir finansinių paslaugų teisės priemonei, prireikus ir atsižvelgiant į kiekvieną konkretų atvejį, kad būtų išvengta susiskaidymo ir situacijų, kai priežiūros institucijoms tenka spręsti klausimus, susijusius su skirtinga nacionaline tvarka;
38. pabrėžia, kad reikia skubiai užbaigti kurti kapitalo rinkų sąjungą; pabrėžia tai, kad stiprios ir gerai integruotos kapitalo rinkos papildo bankų sąjungą, nes jos prisideda prie rizikos pasidalijimo privačiajame sektoriuje, didindamos ekonominę konvergenciją ir padėdamos sušvelninti būsimus sukrėtimus, ir gali prireikus padėti geriau paskirstyti lėšas; ragina atlikti išsamų tinkamiausios sistemos tyrimą siekiant geriau atsižvelgti į sparčiai kintantį finansinių paslaugų pobūdį; atkreipia dėmesį į tai, kad geresnės prieigos prie papildomų finansavimo šaltinių galimybės būtų ypač naudingos startuoliams ir MVI, skatinant jų tvirtą augimą ir tvarų vystymąsi;
39. teigiamai vertina iki šiol atliktą darbą ir mano, kad būtina tęsti išsamią galiojančių PVM teisės aktų peržiūrą; ragina stiprinti kovą su mokestiniu sukčiavimu, mokesčių vengimu ir slėpimu; atkreipia dėmesį į Komisijos darbą, susijusį su sąžiningu skaitmeninės ekonomikos apmokestinimu;
40. ragina visas ES institucijas ir įstaigas, įskaitant Komisiją, Europos Centrinį Banką, Europos investicijų banką ir Bendrą priežiūros mechanizmą, dar labiau padidinti savo pastangas komunikacijos srityje siekiant geriau paaiškinti savo darbą ir pagerinti ES piliečiams prieinamą informaciją;
41. pabrėžia, kad Europa yra pozityvi jėga pasaulyje ir ji turėtų toliau atlikti šį vaidmenį, puoselėdama savo vertybes, daugiašališkumą ir tarptautinę teisę; primena, kad Sąjunga ir jos valstybės narės labiausiai prisideda prie tarptautinės paramos vystymuisi;
42. palankiai vertina Tarybos sprendimą nustatyti nuolatinį struktūrizuotą bendradarbiavimą (PESCO), suderintą metinę peržiūrą gynybos srityje (CARD) ir Europos gynybos fondą (EDF) kaip svarbius žingsnius siekiant bendros gynybos politikos ir atkreipia dėmesį į kai kurių valstybių narių pasiūlymus dėl ES saugumo tarybos ir Europos intervencinių priemonių iniciatyvos; primena savo raginimą įsteigti nuolatinę Gynybos ministrų tarybą, kuriai pirmininkautų Komisijos pirmininko pavaduotojas ir Sąjungos vyriausysis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai, ir pabrėžia, kad svarbu užtikrinti tinkamą demokratinę atskaitomybę už šioje srityje priimamus sprendimus ir būtina sustiprinti Europos Parlamento ir nacionalinių parlamentų bendradarbiavimą šiuo klausimu;
43. palankiai vertina Europos civilinės saugos mechanizmo stiprinimą ir dar kartą ragina sukurti Europos civilinės saugos korpusą, atsižvelgiant į tai, kad esamos Sutartys yra tinkamas pagrindas šiam tikslui pasiekti;
44. primena apie Sąjungos ketinimą prisijungti prie Europos žmogaus teisių konvencijos; taip pat ragina įtraukti Euratomo sutarties nuostatas į ES sutartį ir SESV;
45. apgailestauja, kad valstybės narės nėra pasiekusios susitarimo dėl visapusiškos ES lygmens imigracijos politikos prioritetų ir įgyvendinimo, kad būtų galima organizuoti ir reguliuoti migracijos srautus, veiksmingiau kontroliuoti ES išorės sienas, bendradarbiauti su kilmės ir tranzito šalimis, užtikrinti pagarbą pagrindinėms migrantų ir prieglobsčio prašytojų teisėms ir siekti kitų tikslų; pabrėžia, kad reikia spręsti klausimus, susijusius su akivaizdžiais valstybių narių reiškiamų interesų prieštaravimais

ir piliečių reiškiamu nepasitenkinimu, siekiant išvengti grėsmės Europos integracijos projektui, kuriam daromas tiesioginis neigiamas poveikis dėl euroskeptikų partijų manipuliavimo migracijos problema;

46. primena savo poziciją dėl Dublino sistemos peržiūros; be to, pabrėžia, kad svarbu stiprinti partnerystę su Afrika, ir atkreipia dėmesį į 2018 m. rugsėjo 12 d. Komisijos komunikatą „Teisėtų atvykimo į Europą būdų stiprinimas – neatsiejama suderintos ir visapusiškos migracijos politikos dalis“ (COM(2018)0635);
47. pabrėžia bendros žemės ūkio politikos (toliau – BŽŪP), remiamos skiriant tinkamo dydžio biudžetą, svarbą; primena, kad BŽŪP itin svarbi Sąjungos istorijai; atkreipia dėmesį į fundamentalų jos vaidmenį užtikrinant kaimo regionų gyvybingumą ir saugų maisto tiekimą; pažymi, kad būsimoji BŽŪP reforma suteikia galimybę geriau įgyvendinti jos tikslus; atkreipia dėmesį į tai, kad BŽŪP yra viena seniausių politikos sričių ir kad ji turi likti viena svarbiausių ir labiausiai integruotų politikos sričių, taip pat kad pagal ją bus toliau prisidedama prie Europos ateities kūrimo užtikrinant didesnę integraciją, aplinkos išsaugojimą, aprūpinimą maistu ir ES piliečių saugumą; pažymi, kad žemės ūkio ir kaimo plėtros politikai būdingas didelis potencialas aprūpinimo viešosiomis gėrybėmis požiūriu; pabrėžia, kad Europos ūkininkavimas atlieka gyvybiškai svarbų vaidmenį aprūpinant planetą maistu ir užtikrinant darbo vietas 46 mln. žmonių; atkreipia dėmesį į vaidmenį, kurį išsaugant dirvožemio, vandens ir kitų gamtos išteklių būklę bei kokybę atlieka BŽŪP; pabrėžia, kad žemės ūkis atlieka nepaprastai svarbų vaidmenį įgyvendinant Sąjungos prioritetus, susijusius su klimato kaitos poveikio švelninimu ir darnaus vystymosi skatinimu; pabrėžia, kad, siekiant atremti daugybę iššūkių, su kuriais Sąjungai teks susidurti ateityje, svarbi gerai finansuojama ir reformuota BŽŪP; pabrėžia, kad BŽŪP susijusi ne tik su ūkininkavimu ir ūkininkais, bet ir su pagalba didesnėms kaimo bendruomenėms, kuriose vykdoma ši veikla, bei jų plėtra;
48. pabrėžia, kad bendra prekybos politika ir toliau turi būti pagrindinis Sąjungos išorės politikos ramstis, turint omenyje tai, kad ji daro tiesioginę įtaką piliečių gyvenimui, ir turi padėti Sąjungai prisitaikyti prie savo naujo vaidmens pasaulyje, kurio tarptautinėje arenoje yra daugybė pagrindinių veikėjų; primygtinai ragina Tarybą, Komisiją ir Europos išorės veikslių tarnybą bendradarbiauti šiose srityse:
  - a) stiprinti bendrą prekybos politiką integruojant ją į platesnę politikos sistemą; imtis iniciatyvos pasaulio prekybos politikos klausimu daugiašaliu ir dvišaliu lygmenimis;
  - b) imtis lyderės vaidmens ginant atvirą, taisyklėmis pagrįstą, sąžiningą ir į darnų vystymąsi orientuotą pasaulinę prekybos sistemą, užtikrinant, kad ES įmonės pasauliniu mastu galėtų veikti vienodomis sąlygomis, taikant nuspėjamas taisykles, sąžiningą konkurenciją ir apibrėžtas prievoles, o tai turėtų apimti konstruktyvų darbą dėl bendros Sąjungos pozicijos JT tarpvyriausybines derybose dėl atsakomybės už žmogaus teisių pažeidimus ir įmonių atskaitomybės bei įpareigojančių išsamaus patikrinimo prievolių, susijusių su tiekimo ir gamybos grandinėmis, skatinimą;
  - c) nuolat visapusiškai ir nedelsiant informuoti Parlamentą apie derybas ir Tarybos įgaliojimus, taip pat teikti informaciją per visą tarptautinių susitarimų įgyvendinimo ciklą, siekiant užtikrinti, kad Parlamentas galėtų naudotis savo įgaliojimais ir prerogatyvomis; supaprastinti ir sutrumpinti derybų procesus ir

stiprinti Parlamento vykdomą tikrinimą visais jų etapais; didinti skaidrumą ES piliečiams prieš derybų pradžią paskelbiant derybinius nurodymus (įgaliojimus) dėl prekybos susitarimų; visapusiškai laikytis Sutarties nuostatų ir naujausios ES teismų praktikos, pagal kurias bendra prekybos politika priskiriama išimtinai Sąjungos kompetencijai;

- d) į prekybos susitarimus sistemingai įtraukti privalomus ir įgyvendinamus skyrius dėl skaitmeninės prekybos, MVĮ, prekybos ir darnaus vystymosi, taip pat lyčių lygybės nuostatas ir imtis lyderės vaidmens šiais klausimais daugiašalėse diskusijose; ginti ES piliečių duomenų privatumą;
  - e) stiprinti bendros prekybos politikos suderinamumą su BUSP, Europos vystymosi politika ir klimato politika, kad būtų užtikrintos vertybės ir tikslai, nustatyti ES sutarties 3 straipsnio 5 dalyje ir SESV 21, 207 ir 208 straipsniuose, visapusiškai laikantis Europos konsensuso dėl vystymosi;
49. mano, kad Sąjunga turėtų ir toliau skatinti tarptautinę prekybą ir kartu ginti socialinius, darbo ir aplinkos apsaugos standartus; įspėja dėl prekybos karų, kuriuose nėra laimėtojų, tik didėja politinė ir saugumo įtampa;
50. primena, jog Europos Sąjungos sutarties 17 straipsnio 7 dalyje nustatyta, kad atsižvelgdama į Europos Parlamento rinkimus ir atitinkamai pasikonsultavusi, Europos Vadovų Taryba, spręsdama kvalifikuota balsų dauguma, siūlo Europos Parlamentui kandidatą į Komisijos pirmininkus; pabrėžia savo pasiryžimą vadovaujantis Lisabonos sutartimi tęsti pagrindinių kandidatų (*Spitzenkandidaten*) procesą renkant kitą Komisijos pirmininką ir palankiai vertina Komisijos ir kai kurių valstybių narių pritarimą šiuo klausimu; pabrėžia, kad vykdant Komisijos pirmininko paskyrimo procedūrą labai svarbu tinkamai konsultuotis su Parlamentu, nes po rinkimų jis nustatys kandidatą, kurio kandidatūrai galės būti pritarta visų Parlamentą narių balsų dauguma, ir savo vidaus svarstymų rezultatus perduos Europos Vadovų Tarybai; primena, kad kandidatas vienos iš Europos politinių partijų turi būti paskirtas pagrindiniu kandidatu (*Spitzenkandidat*) ir kad rengiantis Europos Parlamento rinkimams jis turi vykdyti kampaniją siekdamas būti paskirtas Komisijos pirmininku; mano, kad tokia praktika puikiai pasitvirtino, nes taip stiprinamas Europos Parlamento rinkimų socialinis legitimumas ir Europos Parlamento, kaip Europos pilietiškumo ir Europos demokratijos rodiklio, viršnacionalinis vaidmuo; dar kartą įspėja, kad, vykstant Komisijos pirmininko paskyrimo procedūrai, Europos Parlamentas bus pasirengęs atmesti bet kurio asmens, kuris nebuvo paskirtas pagrindiniu kandidatu (*Spitzenkandidat*) rengiantis Europos Parlamento rinkimams, kandidatūrą;
51. apgailestauja dėl dažnų ir plačiai paplitusių bandymų nepopuliarius sprendimus priskirti Briuseliui ir nacionalines valdžios institucijas atleisti nuo jų įsipareigojimų ir politikos, nes toks neteisingas ir oportunistinis elgesys kenkia Europai, skatina antieuropinius jausmus ir nacionalizmą ir diskredituoja ES institucijas; be to, mano, kad klaidingas sprendimų priskyrimas neatitinka reikalavimo dėl atskaitomybės už vyriausybės veiksmus; pabrėžia, jog norint, kad Sąjungos politika duotų rezultatų ir būtų puoselėjamas Sąjungos, valstybių narių ir piliečių tarpusavio pasitikėjimas, nepaprastai svarbus tinkamas ES teisės įgyvendinimas ir taikymas, ir reiškia susirūpinimą dėl valstybių narių, kurios sąmoningai to nedaro, veiksmų;
52. pabrėžia, kad reikia atidžiau vertinti ES politikos socialinius ir aplinkosauginius padarinius, taip pat atsižvelgiant į teisės aktų Europos Sąjungos lygmeniu nebuvimo

kaštus (vadinamieji ES veiksmų nebuvimo kaštai);

53. akcentuoja būtinybę ypatingą dėmesį skirti ES administracinių procedūrų teisei – tai pažymima ir Europos Parlamento 2016 m. birželio 9 d. rezoliucijoje¹, kurioje raginta sukurti atvirą, veiksmingą ir nepriklausomą Europos Sąjungos administraciją;
54. pabrėžia, kad būtina stiprinti Europos viešąją erdvę kaip viršnacionalinę demokratijos erdvę; pabrėžia, kad pagrindinės Europai kylančios problemos turi būti sprendžiamos ir svarstomos žvelgiant iš Europos, o ne iš nacionalinės perspektyvos ir kad tai darant turi būti visapusiškai įgyvendinamos ES sutarties 10 ir 11 straipsniuose įtvirtintos nuostatos; pažymi, kad dėl šios priežasties Europos demokratija turi stiprinti savo tikslų ir uždavinių tarpvalstybinį aspektą, kartu skatindama Europos pilietiškumą, grindžiamą bendromis Europos Sąjungos vertybėmis, užtikrinant informuotumo apie Europos Sąjungos institucijas didinimą ir patariamojo bei labiau dalyvaujamojo pobūdžio visuomeninę sistemą, taip pat labiau europinio, o ne nacionalinio pobūdžio kampaniją rengiantis būsimiems 2019 m. Europos Parlamento rinkimams;
55. palankiai vertina Sąjungos poziciją, kurios laikomasi vykstančiose derybose dėl tvarkingo Jungtinės Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos, ir pabrėžia ES institucijų ir valstybių narių demonstruojamą išskirtinę vienybę; pažymi, kad derybose įgyta patirtis rodo didžiulį tokių sprendimų sudėtingumą;
56. pabrėžia, kad nei nacionaliniu suverenitetu, nei subsidiarumu negalima pagrįsti ar pateisinti valstybės narės sistemingo atsisakymo laikytis pagrindinių Europos Sąjungos vertybių, kuriomis remiantis buvo parengti ES Sutarčių įžanginiai straipsniai, kuriems savo noru pritarė ir kurių laikytis įsipareigojo visos valstybės narės; taip pat pabrėžia, kad šių vertybių puoselėjimas yra itin svarbus ES projekto darnai, visų europiečių teisėms ir būtinam valstybių narių tarpusavio pasitikėjimui; dar kartą prašo Komisijos skubiai pateikti pasiūlymą atsižvelgiant į jo 2016 m. spalio 25 d. rezoliuciją su rekomendacijomis Komisijai dėl ES demokratijos, teisinės valstybės ir pagrindinių teisių mechanizmo sukūrimo;
57. primena, kad, kaip nurodo Teisingumo Teismas (sujungtos bylos C-8/15 P–C-10/15 P²), Europos Sąjungos institucijos privalo gerbti ir laikytis ES pagrindinių teisių chartijos nuostatų, net jei jos veikia už Sąjungos teisinės sistemos ribų;
58. pakartoja, kad vykstant diskusijoms dėl Europos ateities, reikia apsvarstyti, kaip būtų galima reformuoti Sąjungos biudžeto sistemą, norint užtikrinti pakankamą biudžetą, leidžiantį finansuoti suplanuotą politiką, ir geresnę nuspėjamumo ir reagavimo spartos pusiausvyrą, taip pat kaip užtikrinti, kad bendra finansavimo tvarka nebūtų sudėtingesnė nei būtina Sąjungos politikos tikslams pasiekti ir atskaitomybei užtikrinti; laikosi nuomonės, kad prireikus politikai reikia numatyti griežtesnes išankstines sąlygas nekeliant pavojaus programų veiksmingumui, siekiant užtikrinti, kad naudojant Sąjungos lėšas būtų užtikrintas patikimas finansų valdymas;
59. pabrėžia, kad svarbu skirti ypatingą dėmesį didesniai lėšų naudojimo efektyvumui ir demokratinės ES biudžeto kontrolės mechanizmams; ragina visas ES institucijas

---

¹ OL C 86, 2018 3 6, p. 126.

² 2016 m. rugsėjo 20 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas *Ledra Advertising Ltd ir kiti / Europos Komisija ir Europos Centrinis Bankas*, ECLI:EU:C:2016:701.

tobulinti savo procedūras ir praktiką, kuria siekiama saugoti Sąjungos finansinius interesus, ir aktyviai prisidėti prie į rezultatus orientuoto biudžeto vykdymo proceso; yra įsitikinęs, kad šiame kontekste biudžeto įvykdymo patvirtinimo procedūra yra būtina demokratinės atskaitomybės Sąjungos piliečiams priemonė, ir primena apie ne kartą kilusius sunkumus dėl nepakankamo Tarybos bendradarbiavimo; primygtinai prašo, kad Taryba būtų atskaitinga ir skaidri, kaip ir kitos institucijos; pabrėžia, kad tam neturėtų būti daroma jokių išimčių;

60. atkreipia dėmesį į korupcijos reiškinį, kuris sukelia didelių finansinių padarinių ir kelia rimtą grėsmę demokratijai, teisinės valstybės principui ir viešosioms investicijoms; nurodo, kad svarbu apsaugoti ES mokesčių mokėtojų pinigus nuo sukčiavimo ir kitos neteisėtos veiklos, nuo kurios nukenčia Sąjungos finansiniai interesai;
61. pakartoja, kad atsižvelgdama į esamą integracijos projekto padėtį, ES turi išnaudoti visas įmanomas galimybes, kad užtikrintų visišką Lisabonos sutarties įgyvendinimą; pažymi, kad tolesnė Sutarčių peržiūra turėtų būti vykdoma sušaukiant konventą, kurio atstovų sudėtis užtikrintų įtrauktį ir suteiktą platformą svarstymams ir suinteresuotųjų subjektų bei piliečių dalyvavimui, siekiant diskutuoti ir padaryti išvadas atsižvelgiant į įvairių Sąjungos institucijų ir kitų įstaigų indėlį į svarstymų apie Europos ateitį procesą ir valstybių ar vyriausybių vadovų, nacionalinių parlamentų ir pilietinės visuomenės atstovų, taip pat konsultacijose su piliečiais pateiktus pasiūlymus;
62. pabrėžia, kad svarstymų apie Europos ateitį procesas jau prasidėjo remiantis įvairiomis Parlamento, Europos Vadovų Tarybos ir Komisijos pozicijomis dėl ES reformos; apgailestauja, kad, nepaisant šių pozicijų, numatytos tik nedidelės reformos; pabrėžia, kad, išrinkus naujos sudėties Parlamentą ir paskyrus naujos sudėties Komisiją, jie turėtų pasinaudoti ankstesnės kadencijos metu nuveiktu darbu ir pradėti darbą dėl pateiktų pasiūlymų;
63. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.